ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ εἶναι, ὅτι καὶ οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι, ποὺ προγραμματίζουν τὰ πάντα, ἔχουν δίκαιον, ἀλλὰ καὶ οἱ παλαιότεροι, ποὺ εἶχαν ὡς ἀρχὴν ὅτι «ὅσα καὶ ἂν ὁρίση ὁ ἄνθρωπος, ἡ τύχη θὰ κάνη ἐκεῖνο ποὺ θέλει», εἶχαν δίκαιον. Ἀπόδειξις δέ, αὐτὸ ποὺ συνέβη εἰς γειτονικὴν πόλιν. Παλαιὸς κάτοικος τῆς πόλεως, κατέχων εὐρύχωρον σπίτι, διέθετε δύο δωμάτια εἰς περιόδους ἑορτῶν εἰς τοὺς ξένους, ποὺ ἔφθαναν εἰς αὐτήν, ἔναντι, φυσικά, καταβολῆς ἐνοικίου. Εἰς τὸ τέλος ὅμως ἔκρινεν, ὅτι ὁ μπελᾶς ἦτο πολὺ μεγαλύτερος ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀμοιβὴν καὶ ἔπαυσε νὰ ἐνοικιάζη τὰ δύο περισσεύοντα δωμάτια. Ἐφέτος μετεπείσθη ἀπὸ τὴν ἀσκηθεῖσαν πολύπλευρον πίεσιν καὶ ἐνοικίασε τὰ δύο δωμάτιά του διὰ τὴν πασχαλινὴν περίοδον εἰς ἀνδρόγυνον ἐξ Ἀθηνῶν, συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν τῆς συζύγου.

Τρεῖς ἡμέρας διήρκεσεν ἡ διαμονὴ τῶν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὰ ἐνοικιαζόμενα δωμάτια, ὑπῆρξαν ὅμως πλέον ἢ ἀρκεταὶ διὰ νὰ βάλη τὴν οὐρά του ὁ υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης. Κεραυνοβόλος ἔρως ἀνεπτύχθη μεταξὺ τοῦ νέου, ποὺ συνώδευε τὸ ἀνδρόγυνον, καὶ τῆς νεαρᾶς ἐπίσης κόρης τοῦ οἰκοδεσπότου. Καὶ τὸ πρωῒ τῆς τετάρτης ἡμέρας, ποὺ ἀνεχώρουν οἱ ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τὴν πρωτεύουσαν, ἐπισημοποιεῖτο τὸ φλογερὸν εἰδύλλιον τῶν δύο νέων. Δὲν κάμει, λοιπόν, ἡ τύχη ἐκεῖνο ποὺ θέλει;

□

ΑΝΕΓΡΑΦΗ εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν τύπον: «Ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν κατεδικάσθη τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Νέστωρ Παναγιωτόπουλος, ἐτῶν 28, μηχανικὸς αὐτοκινήτων, ἔγγαμος καὶ πατὴρ δύο ἀνηλίκων τέκνων, κάτοικος Νέας Φιλαδελφείας, εἰς 2 1)2 ἐτῶν φυλάκισιν δι' ἀποπλάνησιν δεκαετοῦς παιδίσκης».

Ὁ νόμος ὑπῆρξεν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ αὐστηρός. Εἶναι ὅμως δυνατὸν τὰ δυόμισυ αὐτὰ χρόνια νὰ ἰσοφαρίσουν τὸ τραῦμα ποὺ ἤνοιξεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μικροῦ αὐτοῦ κοριτσιοῦ ὁ κτηνάνθρωπος τῆς Νέας Φιλαδελφείας; Τὰ δυόμισυ χρόνια θὰ περάσουν καὶ ὁ κτηνάνθρωπος θὰ ἐπανέλθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οἰκογενείας του. Ἀπὸ τὴν ψυχὴν ὅμως τοῦ μικροῦ σήμερον κοριτσιοῦ, ὁ χρόνος δὲν θὰ μπορέση νὰ σβήση τὴν ἀνάμνησιν μιᾶς δολοφονίας, τῆς ὁποίας θῦμα ὑπῆρξε τὸ ἴδιον, ὅταν ἤρχιζε μόλις ν' ἀντικρύζη τὸν ἥλιον τῆς ζωῆς. Τὴν ἀνάμνησιν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ὑπῆρξαν ἀπεριόριστα κακοὶ μαζί του.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἴδιο του τὸ σπίτι ὁ κακοῦργος ἐδημιούργησε κατάστασιν, ἡ ὁποία θὰ τὸν βαρύνη ἰσοβίως. Διότι πῶς ἡ μητέρα τῶν παιδιῶν του θὰ ἠμπορέση νὰ ἐξηγήση εἰς αὐτὰ τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ πατέρας των εὑρίσκεται εἰς τὴν φυλακήν; Καὶ ἂν τοὺς δώση οἱανδήποτε ἐξήγησιν, δὲν θὰ τὴν ἀνατρέψουν τὰ λόγια ποὺ μοιραίως θ' ἀκούσουν τὰ παιδιά του ἀπὸ ἄλλα στόματα; Ὑπάρχουν βέβαια ἐγκλήματα καὶ ἐγκλήματα, ἀλλ' αὐτὸ διὰ τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη ὁ κτηνάνθρωπος τῆς Νέας Φιλαδελφείας, ἔχει μορφὴν ἀσυγχώρητον.

□

ΕΝΑ ΝΕΩΤΑΤΟΝ πούλμαν διέσχιζε τὸ φαρδὺν δρόμον. Ἦτο μεγάλον καὶ ἐπιβλητικόν. Μόνον ποὺ ἦτο ὁλόκληρον πασπαλισμένον μὲ σκόνην. Ἀκόμη καὶ τὰ τζάμια του ἦταν θαμπὰ ἀπὸ τὴν σκόνην. Ἐπάνω λοιπὸν εἰς τὰ πλευρά του μὲ τὸ παχὺ στρῶμα τοῦ χώματος ἕνα δάκτυλον εἶχε χαράξει αὐτὰς τὰς λέξεις, ὡς νὰ προήρχοντο ἀπὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ πούλμαν: «Θέλω νὰ μὲ πλύνης».

Ποῖον νὰ ἦτο ἄραγε τὸ χέρι ποὺ μὲ τὰς τέσσαρας αὐτὰς λέξεις ἔδινεν ἕνα τόσον εὐπρεπὲς μάθημα καὶ εἰς ἐκείνους ποὺ διέθεταν τὸ λεωφορεῖον, εἰς τὰς ἀρχὰς ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπουν παρόμοιον θέαμα καὶ εἰς τὸν τουρισμὸν ποὺ ὑποτίθεται ὅτι αὐτὸς πρῶτος πρέπει νὰ ἀσχολῆται μὲ παρόμοια θέματα; Ἄραγε αἱ τρεῖς αὐταὶ λέξεις θὰ ὑποπέσουν εἰς τὰ βλέμματα ἑνὸς καλοπροαιρέτου ἀνθρώπου;

□

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ μετεδόθη προχθὲς τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ ποὺ μὲ τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐπέρασεν ἀπαρατήρητον: «Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ἱδρύματος ἐπιστημῶν ἀνεκοινώθη, ὅτι συνεργεῖα διασώσεως προσπαθοῦν νὰ ἀνεύρουν 25ετῆ Ἀμερικανὸν ἐπιστήμονα, μέλος τῆς ἀποστολῆς τοῦ σταθμοῦ ἐρευνῶν Μπέρντ, τῆς περιοχῆς τοῦ Ἀνταρκτικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη ἀγνοεῖται καὶ ὁ ὁποῖος διατρέχει κίνδυνον νὰ ἀποθάνη ἐκ τοῦ ψύχους. Πρόκειται περὶ τοῦ Κάλο Ντίς, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη ἀγνοεῖται ἀπὸ τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου. Αἱ ἔρευναι διὰ τὴν ἀνεύρεσίν του εἶχον ἀνασταλῆ συνεπείᾳ τῆς κακοκαιρίας. Ἐκπρόσωπος τοῦ ἐθνικοῦ ἱδρύματος ἐπιστημῶν ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Ντὶς φέρει πλήρη ἱματισμὸν διὰ νὰ ἀντιμετωπίση τὸ ἀρκτικὸν ψῦχος καὶ ὅτι καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες εἶχον τοιαύτας περιπετείας εἰς τὸ παρελθόν. Ὁ νεαρὸς ἐπιστήμων εἰργάζετο εἰς ραδιοφωνικὸν σταθμὸν ἀπέχοντα ἓν περίπου μίλιον ἐκ τοῦ κεντρικοῦ σταθμοῦ ἐρευνῶν καὶ εἶχε τηλεφωνήσει ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψη εἰς τὴν βάσιν τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου. Τοῦτο, ἦτο τὸ τελευταῖον μήνυμα, τὸ ὁποῖον ἐλήφθη ἐκ μέρους του».

Εἰς παλαιότερα χρόνια, ὄχι πολὺ ἀπομεμακρυσμένα, μία παρομοία εἴδησις θὰ ἀπέσπα τὴν προσοχὴν ὅλου τοῦ κόσμου. Παντοῦ καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη οἱ ἄνθρωποι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν καὶ ἡ Σφίγξ τοῦ πάγου ἦτο πάντοτε κάτι τὸ ἀσύλληπτον εἰς τὴν φαντασίαν. Οἱ αἰώνιοι πάγοι, τὰ παγόβουνα, αἱ περιπέτειαι τοῦ ναυάρχου Μπέρντ, τοῦ Σάκλετον, τῶν Νορβηγῶν ἐξερευνητῶν, τοῦ Σουηδοῦ Νόρδερσκιολδ καὶ πλείστων ἄλλων ποὺ ἀπέβλεψαν εἰς τὴν κατάκτησιν τῶν πόλεων, ἐκράτουν τὴν φαντασίαν εἰς ζωηρὰν ἀγρυπνίαν. Τώρα ἕνας ἐπιστήμων χάνεται εἰς τὴν σιγὴν τῶν πάγων καὶ ἡ ἀνησυχία εἶναι μετριωτάτη. Οἱ φόβοι τοῦ λευκοῦ θανάτου εἶναι μικρότατοι. Ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νὰ κυριαρχῇ καὶ εἰς τοὺς πάγους.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
Ι.Κ.Α.
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΖΑΜΠΕΤΗ
ΟΠΙΣΘΕΝ Ο.Τ.Ε.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Η ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΣ

ΥΠΟ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΛΙΒΙΕΡΗ

Ὁσάκις ἡ Σαμαρεῖτις ἐπήγαινε εἰς τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, διὰ νὰ ἀντλήση ὕδωρ, ἀντίκρυζε πάντοτε τὰ ἐχθρικὰ βλέμματα τῶν ἐναρέτων γυναικῶν τῆς Συχὰρ καὶ μὲ ἄκραν ταπείνωσιν ἤκουε τὰ πικρὰ σχόλια καὶ τοὺς ψιθύρους διὰ τὴν ἔνοχον ζωήν της. Ὅταν ἐκεῖνες ἔφευγον μὲ ἀγέρωχον βάδισμα, ρίπτουσαι περιφρονητικὰ βλέμματα εἰς τὴν ἁμαρτωλὴν Σαμαρείτιδα, ἐκείνη ἔφευγε τελευταία φέρουσα τὴν ὑδρίαν εἰς τὸν ὦμον, καὶ ἐνῷ ἐπροχώρει εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν χαρούμενον ὅμιλον τῶν ἄλλων γυναικῶν, ἐβυθίζετο εἰς πικροὺς λογισμούς. Διατί τὴν ἀπέφευγον οἱ συνάνθρωποί της; Μόνον αὐτὴ ἔπταιε διὰ τὴν ἔνοχον ζωήν της; Μόνη της εἶχε καταλήξει εἰς τὴν ἠθικὴν ἐκείνην ἔκλυσιν; Ὄχι, βέβαια. Ἐνθυμεῖται πολὺ καλὰ ὅτι μόλις ἤνθισαν εἰς τὸ πρόσωπόν της τὰ ρόδα τῆς πρώτης νεότητος, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατηγόρους της ἔσπευσαν τότε νὰ τὴν παγιδεύσουν εἰς τὰ δίκτυα τῆς ἁμαρτίας καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσουν εἰς τὸ θλιβερὸν ἐκεῖνο κατάντημα. Ἂς εἶναι ὅμως. Ἐκείνη δὲν μνησικακεῖ. Ἐπῆρε μόνον τὴν ἀπόφασιν νὰ ἔρχεται εἰς τὴν πηγὴν τοῦ Ἰακώβ, κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσημβρίας, ὅταν οἱ συντοπῖται της ἐπήγαιναν νὰ γευματίσουν καὶ νὰ ἀναπαυθοῦν.

Ἡ μεσημβρινὴ ὅμως αὐτὴ ὥρα περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, εἶναι ἡ τελευταία ἀπὸ τὴν ἁμαρτωλὸν ζωὴν τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός. Εἶναι ἡ εὐλογημένη ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ σκοτεινὴ γυναίκα ἀποβαίνει φωτεινή, καὶ ἀνέρχεται ἀπὸ τὸν ᾅδην εἰς τὸν οὐρανόν, ἀπὸ τὴν ἀφάνειαν καὶ τὶν διαφθορὰν εἰς ἀτμόσφαιραν δόξης καὶ ἠθικοῦ μεγαλείου, διότι ἐκεῖ παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακὼβ τὴν περιμένει ὁ γλυκὺς καὶ πρᾶος Ἰησοῦς, ἐκεῖνος ὅστις ἦλθεν ἵνα εὕρη καὶ σώση τὸ ἀπωλολός.

Ἡ συνάντησις αὐτὴ τοῦ Κυρίου μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος δὲν ἦτο τυχαία, ἀλλὰ ὑπῆρχεν μέσα εἰς τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον Του. Διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἐπερίμενε ἐκεῖ, διὰ νὰ τὴν ἀνελκύση ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας. Καὶ ἐνῷ ἡ αὔρα ἡ πνέουσα διὰ μέσου τῶν βαθυσκίων καὶ ὑψιτενῶν δένδρων τοῦ τοπίου ἐδρόσιζε τὸ κάθιδρον μέτωπον τοῦ Κυρίου, ἡ αὔρα τῆς θείας χάριτος διέλυε τὰ σκότη ἀπὸ τὸν ψυχικὸν ὁρίζοντα τῆς ἁμαρτωλῆς γυναικός, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἐγεύθη τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ὑπέστη τέλειον ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν ἀνακαινισμόν, οὕτως ὥστε ἀπέβη ἡ μεγαλομάρτυς καὶ ἰσαπόστολος φωτεινὴ καὶ ἡ πρώτη γυναίκα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψε τὴν Θεότητά του.

Ὁ Φρειδερῖκος Φαρρὰρ λέγει: «Εἰς τὴν ἁμαρτωλὴν Σαμαρείτιδα ἐλέχθησαν λόγια μὲ ἀθάνατον νόημα, τὰ ὁποῖα ὅλαι αἱ γενεαὶ θὰ ἀκούουν κρατοῦσαι τὴν ἀναπνοήν των».

Ἐὰν καὶ ἡ σύγχρονος χειραφετημένη γυναίκα ἤκουε μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὰ ἀθάνατα ρήματα τοῦ Κυρίου καὶ ἔκανε βίωμά της τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου, τότε χείμαρροι εὐδαιμονίας θὰ κατέκλυζον τὴν ζωήν της, ἡ ὁποία θὰ ἀπέβαινε φωτεινὴ καὶ δημιουργός, καθὼς τῆς Σαμαρείτιδος καὶ θὰ ἤκουε τὴν γλυκυτάτην φωνὴν τοῦ Κυρίου νὰ τῆς λέγει «ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος, ὃ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήση εἰς τὸν αἰῶνα».

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΛΙΒΙΕΡΗ

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Τὸ γραφεῖον παρκέττων ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ καὶ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΤΟΥ, μετεφέρθη Ρήγα Φεραίου 153, τηλ. 70 — 600.

ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗ
Μὲ τὴν τραγουδίστρια τοῦ ἐλαφροῦ τραγουδιοῦ
ΕΥΑ ΖΑΧΟΥ
Τὴν ὀρχήστρα ΛΕΥΤΕΡΙΩΤΗ
Τὸν ντιζὲρ ΝΙΚΟ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟ
Διεύθυνσις: ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ καὶ Σία
Τηλέφωνα: 27—72 καὶ 67—72

ΕΦΘΑΣΕΝ Η Α' ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
νὰ τὸ ἀγοράσετε ἀπὸ τὸ τυχερὸν Πρακτορεῖον
ΤΟ "ΓΟΥΡΙΚΟ„
ΒΑΣΙΛ. ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 305, ΤΗΛ. 49-18
Εἶναι τὸ Πρῶτο στὰ μεγάλα ΚΕΡΔΗ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΕΛΛΗ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 22 — ΠΑΤΡΑΙ ΤΗΛ. 70—363
ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Κάτι ποὺ γίνεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Πάτρα.
Διαμερίσματα φθηνὰ μὲ εὐκολίες πληρωμῆς
Αἱ οἰκοδομικαὶ ἐπιχειρήσεις Κωνσταντίνου Βελλῆ Ἁγίου Ἀνδρέου 22, τηλ. 70—363, διαθέτουν διαμερίσματα τοῦ ἑνός, δύο, τριῶν καὶ τεσσάρων δωματίων μὲ μικρὴ προκαταβολή, καὶ τὸ ὑπόλοιπο σὲ τριάκοντα ἕξ ἄτοκες μηνιαῖες δόσεις. Ἐπὶ πλέον δὲ πρακτορεῖα καὶ καταστήματα ἔναντι Δικαστηρίων. Πληροφορίες καθημερινῶς εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἐπιχειρήσεων Ἁγ. Ἀνδρέου 22, Πάτραι, τηλ. 70—363 ἢ 71—570
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 22, ΤΗΛ. 70—363
ΠΑΤΡΑΙ

ΑΥΡΙΟΝ ΑΡΧΙΖΟΥΝ
ΑΙ ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΙ
ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΝ
ΔΑΝΕΙΟΝ ΔΕΗ
ΔΡΧ. 800.010.000
ΤΟΚΟΣ 6 1)2 %
ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΣ
ΚΑΤΑ 2% ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ
ΤΩΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΩΝ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΡΗΤΡΑ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ
ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΑΙ: 24-31 ΜΑΪΟΥ
ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΝΑ ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΗΤΕ
ΔΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕΤΕ
ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

GENEVIEVE FOSTER

1809 - 1865

Τὸν καιρὸ τοῦ ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ

10ον

Ἡ κυβέρνηση εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ Κογκρέσσο κάτι δασμολογικοὺς νόμους, ποὺ ὠφελοῦσαν τὶς βιομηχανίες τῆς Νέας Ἀγγλίας, ἀλλὰ ποὺ ζημίωναν τοὺς βαμβακοκαλλιεργητὲς τῆς Νότιας Καρολίνας. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν βαμβακάδων φώναζαν νὰ διορθωθεῖ ὁ νόμος, κι ὅταν εἶδαν ὅτι δὲν γίνεται τίποτε, εἶπαν πὼς κάθε πολιτεία θἄπρεπε νἄχει τὸ δικαίωμα νὰ μὴν ἐφαρμόζει ἕνα νόμο, ὅταν τὸν θεωρεῖ ἐπιζήμιο γιὰ τὰ ἰδιαίτερά της συμφέροντα!

Μερικὲς πολιτεῖες, ἐτάχθηκαν μ' αὐτὴ τὴ γνώμη, οἱ ἄλλες ὅμως πῆγαν μὲ τὴν ἀντίθετη ἄποψη. Ὅπως συχνὰ συμβαίνει, σὲ τέτοιες περιπτώσεις, ἦταν δύσκολο νὰ φανεῖ ἀμέσως καὶ καθαρὰ τὸ σωστὸ καὶ τὸ δίκιο.

Ἡ Νέα Ἀγγλία, δηλαδὴ τὸ βορειοανατολικὸ τμῆμα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, μὲ τὶς πολιτεῖες τοῦ Μέϊν, τοῦ Βέρμοντ, τῆς Μασσαχουσσέτης καὶ ἄλλες, φώναζε πὼς θὰ καταστραφεῖ. Ἐκεῖ, τὸν καιρὸ τοῦ πολέμου μὲ τὴν Ἀγγλία καὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ὅταν σημειώθηκε ἔλλειψη πολλῶν εἰδῶν, εἶχαν ἀνοίξει μὲ τὴν ἐνθάρρυνση τοῦ κράτους διάφορες βιομηχανίες γιὰ ν' ἀντικαταστήσουν τὰ ἐγγλέζικα προϊόντα ποὺ δὲν ἐρχόντουσαν πιά. Σὰν τελείωσε ὁ πόλεμος, ἄρχισε πάλι ἐλεύθερα ἡ εἰσαγωγὴ βιομηχανικῶν εἰδῶν ἀπ' τὴν Ἀγγλία. Τὰ εἴδη ὅμως τῶν ἐγγλέζικων ἐργοστασίων ἦταν πιὸ φτηνὰ ἀπὸ τὰ ἀμερικάνικα, γιατὶ στὴν Ἀγγλία τὰ μεροκάματα ἦταν πιὸ χαμηλά. Γι' αὐτὸ τώρα, οἱ ἐργοστασιάρχες τῆς Νέας Ἀγγλίας, ἐπειδὴ ζημίωναν ἀπ' τὸ συναγωνισμό, εἶχαν ζητήσει νὰ μποῦνε δασμοί, δηλαδὴ νὰ φορολογηθοῦν οἱ εἰσαγωγὲς ἀπὸ τὴν Ἀγγλία καὶ ἀπ' τ' ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη καὶ τὸ εἶχαν πετύχει. Αὐτό, πάλι, ζημίωνε τοὺς βαμβακάδες τῶν Νότιων Πολιτειῶν ποὺ ἔφερναν ἀπ' τὴν Ἀγγλία πιὸ φτηνὰ τὰ ἐργαλεῖα, τὶς μηχανὲς καὶ τὶς βαφὲς γιὰ τὴ δουλειά τους.

Οἱ καιροὶ ἦταν δύσκολοι γιὰ τὴ Νότιο Καρολίνα. Τὰ παράπονα πολλὰ κι κατακραυγὴ γιὰ τοὺς φόρους μεγάλη. Ὁ πολιτικὸς Τζὼν Καλχούν, ποὺ ἀντιπροσώπευε αὐτὲς τὶς περιοχές, ἦταν κι' αὐτὸς σύμφωνος μὲ τὴν ἄποψη μιᾶς Ἐπιτροπῆς ποὺ εἶχε ὁρίσει ὁ κυβερνήτης στὴ Νότιο Καρολίνα νὰ μελετήση τὸ ζήτημα. Αὐτὴ ἡ ἐπιτροπὴ βρῆκε μιὰ παράξενη λύση! Εἶπε: «Κάθε πολιτεία θἄχει τὸ δικαίωμα νὰ μὴν ἐφαρμόζει ἕνα νόμο τοῦ Κογκρέσσου ὅταν δὲν τῆς ἀρέσει». Τὴν ἴδια γνώμη ὑπεστήριξε ὁ γερουσιαστὴς τῆς Νοτίου Καρολίνας, ὁ Χέϊν μ' ἕνα λόγο του στὸ Κογκρέσσο.

Ὕστερα ἀπ' αὐτὸν σηκώθηκε νὰ μιλήσει ὁ Οὐέμστερ. Καὶ σὲ μιὰ ἱστορικὴ ἀγόρευσή του, κατεκεραύνωσε τὸν Χέϊν. «Ἡ ἐλευθερία μας—κι ἡ ἕνωσή μας— εἶναι πάντα μία καὶ ἀδιαίρετη», τοὺς εἶπε ὑποστηρίζοντας τὰ δικαιώματα τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας, δηλαδὴ τῆς κυβερνήσεως ὅλου τοῦ ἔθνους.

Ἀντίκρυ του, ὁ Καλχοὺν ὑπεστήριξε τὰ δικαιώματα τῆς τοπικῆς ἐξουσίας, δηλαδὴ τῆς κάθε μιᾶς Πολιτείας.

Καθὼς τὸ θέμα αὐτὸ εἶχε γίνει τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας κι εἶχε διαιρέσει πάλι τοὺς Βορειοαμερικανούς, ὅλοι μὲ ἀγωνία περίμεναν νὰ πεῖ τὴ γνώμη του ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ Τζάκσον βρῆκε τὴν ἀφορμὴ νὰ μιλήσει σ' ἕνα ἐπίσημο γεῦμα γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς γέννησης τοῦ Τζέφφερσον.

Ὁ Τζάκσον ἦταν τώρα ἀρχηγὸς τῶν Δημοκρατικῶν. Ἐρχόταν ἀπ' τὶς Νότιες Πολιτεῖες ὅπου εἶχε κι ὁ ἴδιος βαμβακοφυτεῖες. Ἀφοῦ κάμποση ὥρα ἔμεινε βαρὺς καὶ σιωπηλός, σηκώθηκε νὰ μιλήση. «Πρέπει προπαντὸς νὰ προφυλαχτῆ ἡ ἑνότητα τῆς Ὁμοσπονδίας μας», εἶπε ὁ γέροντας. Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Ὅλοι ὅμως κατάλαβαν ὅτι αὐτὸ σήμαινε πολλά. Σὲ λίγο, ἐπειδὴ οἱ κτηματίες στὴ Νότιο Καρολίνα ἀρνήθηκαν νὰ πληρώσουν δασμοὺς στὶς εἰσαγωγές, καὶ φοβέρισαν πὼς θὰ φύγουν ἀπ' τὴν ἕνωση, ὁ Τζάκσον ἔστειλε στρατὸ καὶ καράβια καὶ πῆρε τὴν ἄδεια τοῦ Κογκρέσσου νὰ κάνη χρῆσι τῶν ὅπλων ἂν παρουσιαζόταν ἀνάγκη. Εὐτυχῶς δὲν παρουσιάστηκε, γιατὶ πάλι ὁ Χένρυ Κλέϋ βρῆκε κάποια λύση ποὺ προσωρινῶς συμβίβαζε τὰ πράγματα.

Τὰ ἱστορικὰ λόγια τοῦ Οὐέμπστερ, «δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία χωρὶς ἕνωση», δημοσιεύτηκαν τότε ἀπ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες καὶ διαβάστηκαν ἢ ἀκούστηκαν τὸ Γενάρη καὶ τὸ Φλεβάρη τοῦ 1830 ἀπὸ ἑκατομμύρια Ἀμερικανοὺς σ' ὅλες τὶς πόλεις καὶ τὰ χωριά.

Ἕνας ἀπ' αὐτὰ τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἀμερικανῶν ἦταν κι ὁ Λίνκολν. Ἡ οἰκογένεια τῶν Λίνκολν ζοῦσε ἀκόμα στὴν Ἰντιάνα. Εἶχαν μείνει 14 χρόνια ἐκεῖ. Ὁ Ἄμπι, ὁ Ἀβραὰμ δηλαδή, ἦταν τώρα 21 χρονῶν. Εἶχε γίνει σωστὸς ἄντρας. Ὡστόσο, τὰ οἰκονομικὰ τῶν Λίνκολν δὲν εἶχαν διορθωθεῖ. Γι' αὐτὸ ὁ γερο - Τὸμ ἀπεφάσισε πάλι καινούργια μετακίνηση, γιὰ τὸ Σαν - γκα - μοὺ τοῦ Ἰλλινόϊς. Σὰν - γκα - μοὺ ἦταν μιὰ Ἰνδιάνικη λέξη ποὺ σήμαινε «χώρα ὅπου χορταίνεις ψωμί». Τὸ 1831 ξεκίνησαν ὅλοι γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ νέο χωραφάκι κοντὰ στὸν ποταμὸ Σαν - γκα - μού, ἐλπίζοντας ἴσως νὰ χορτάσουν κεῖ πέρα ψωμί. Μόλις φτάσαν στὸ Ἰλλινόϊς, ὁ Ἀβραὰμ ἄφησε τὸ πατρικὸ κτῆμα, ἀποχαιρέτησε τὴν οἰκογένεια καὶ ξεκίνησε μόνος του, νὰ κάνη τὴ ζωή του καὶ νὰ βρῆ δουλειὰ ἀλλοῦ.

Ὁ χειμῶνας τοῦ 1831 τὸν βρῆκε νὰ δουλεύη σ' ἕνα μικρομαγαζάτορα στὸ χωριὸ Νιοὺ - Σάλεμ.

Οἱ καινούργιες ἐφευρέσεις ἀλλάζουν τὸν τρόπο τῆς ζωῆς στὴν Εὐρώπη. Οἱ βιομήχανοι τῆς Δύσης ἀναζητοῦν πελατεία στὶς Ἰνδίες καὶ στὴν Κίνα. Οἱ δύο δρόμοι γιὰ τὴν Ἀνατολὴ κι ἡ ἰδέα τοῦ Λεσσὲψ γιὰ ἕνα τρίτον ἀπ' τὸ Σουέζ. Ὁ Μαχμοὺτ κι ὁ Ντισραέλι γίνονται φίλοι

Δυόμισυ χιλιάδες χρόνια, οἱ Εὐρωπαῖοι ἔμποροι καὶ ναυτικοί, ταξιδεύοντας στὶς παραμυθένιες χῶρες τῆς Ἀνατολῆς γιὰ νὰ φέρουν ἀπὸ κεῖ τοὺς ἀτίμητους θησαυροὺς τῶν Ἀράβων, τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Κινέζων, παίρναν δυὸ δρόμους. Ἀπ' τὴ μιά, καραβάνια μὲ γκαμῆλες ξεκινοῦσαν ἀπὸ τὰ παραλιακὰ κέντρα τῆς Μ. Ἀσίας, ἀπ' τὴν ἄλλη, πλοῖα μὲ πανιὰ ἔκαναν τὸ γῦρο τῆς Ἀφρικῆς γιὰ νὰ φτάσουν στὰ μακρυνὰ λιμάνια τῆς Ἀνατολῆς καὶ νὰ φέρουν ἀπὸ κεῖ σπάνια ἐμπορεύματα καὶ πολύτιμες πρῶτες ὕλες.

Τώρα ὅμως οἱ καιροὶ εἶχαν ἀλλάξει. Οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν εἶχαν ἀνάγκη νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ ὅπως πρῶτα, μόνο γιὰ ν' ἀγοράσουν μὰ καὶ γιὰ νὰ πουλήσουν τὰ δικά τους προϊόντα. Γιατὶ ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε ἐφευρεθεῖ ὁ κινητήρας μὲ τὸν ἀτμὸ καὶ ποὺ οἱ μηχανὲς εἶχαν ἀντικαταστήσει τὴ χειροποίητη παραγωγή, τὰ γαλλικὰ καὶ τὰ ἐγγλέζικα ἐργοστάσια βγάζαν περισσότερα ἐμπορεύματα ἀπὸ κεῖνα ποὺ μποροῦσαν νὰ καταναλώσουν οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοί. Γι' αὐτό, οἱ βιομηχανίες τῆς Δύσης, γιὰ νὰ δουλεύουν οἱ μηχανές τους, ὄχι μόνο εἶχαν ἀνάγκη ἀπὸ περισσότερες πρῶτες ὕλες, ἀλλὰ ζητοῦσαν καὶ πελατεία καινούργια. Ἔτσι, ἔπρεπε τώρα οἱ λευκοὶ νὰ στέλνουν τὰ «μηχανοποιημένα» προϊόντα, ποὺ τοὺς περίσσευαν, στοὺς λαοὺς τῶν καθυστερημένων χωρῶν, στὴν Κίνα, στὶς Ἰνδίες καὶ ἀλλοῦ, ὅπου οἱ συνθῆκες τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς μηχανικῆς ὀργάνωσης τῶν κοινωνιῶν, δὲν ἦταν ἀκόμη εὐνοϊκές.

Τὸ ἄνοιγμα λοιπὸν καινούργιων δρόμων ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὴν Ἀνατολὴ παρουσίαζε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ Δύση, ὅταν ἔξαφνα ἕνας νεαρὸς Γάλλος διπλωμάτης στὸ Κάϊρο, ὁ Λεσσὲψ ἔβγαλε στὴ μέση μιὰ παληὰ λησμονημένη ἰδέα. Νὰ συντομευθῆ δηλαδὴ ὁ δρόμος γύρω—γύρω ἀπ' τὴν Ἀφρικὴ μὲ τὸ κόψιμο ἑνὸς ἰσθμοῦ στὸ Σουέζ, πρᾶμα ποὺ θὰ συντόμευε τὸ ταξίδι Εὐρώπης - Κίνας πέντε ὁλάκερους μῆνες!

Τὴν ἴδια αὐτὴ ἰδέα εἶχε μελετήσει πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἕνας μηχανικὸς ποὺ ἀκολουθοῦσε τὸν Ναπολέοντα στὴν ἐκστρατεία τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Λεσσὲψ μίλησε γιὰ τὴν ἰδέα του στὸν Μωχαμὲτ Ἀλῆ, διοικητὴ τῆς Αἰγύπτου ποὺ εἶχε γίνει κύριος αὐτῆς τῆς χώρας μὲ τὴν ἀξία του, κι ἀπὸ συνταγματάρχης στὸν τουρκικὸ στρατὸ ποὺ ἦτανε, ἦταν τώρα σὰν βασιλιᾶς στὴν Αἴγυπτο κι εἶχε σηκώσει κεφάλι στὸ Σουλτάνο, τὸ παληὸ ἀφεντικό του. Ὁ Μωχαμὲτ Ἀλῆ δὲν ξαφνιάστηκε καθόλου μὲ τὴν πρόταση τοῦ Λεσσέψ. Ἤξερε πὼς ἡ ἰδέα αὐτὴ ἦταν πολὺ παληά. Μάλιστα, στὰ χρόνια τῶν Φαραώ, σαράντα αἰῶνες πρὸ Χριστοῦ, λειτουργοῦσε ἕνα σύστημα πρόχειρου καὶ μικροῦ ἰσθμοῦ —ὄχι βέβαια σὰν τὸν μεγάλο καὶ τέλειο ἰσθμὸ ποὺ τοῦ πρότεινε ὁ Λεσσέψ, μὰ κάτι ἀνάλογο μὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

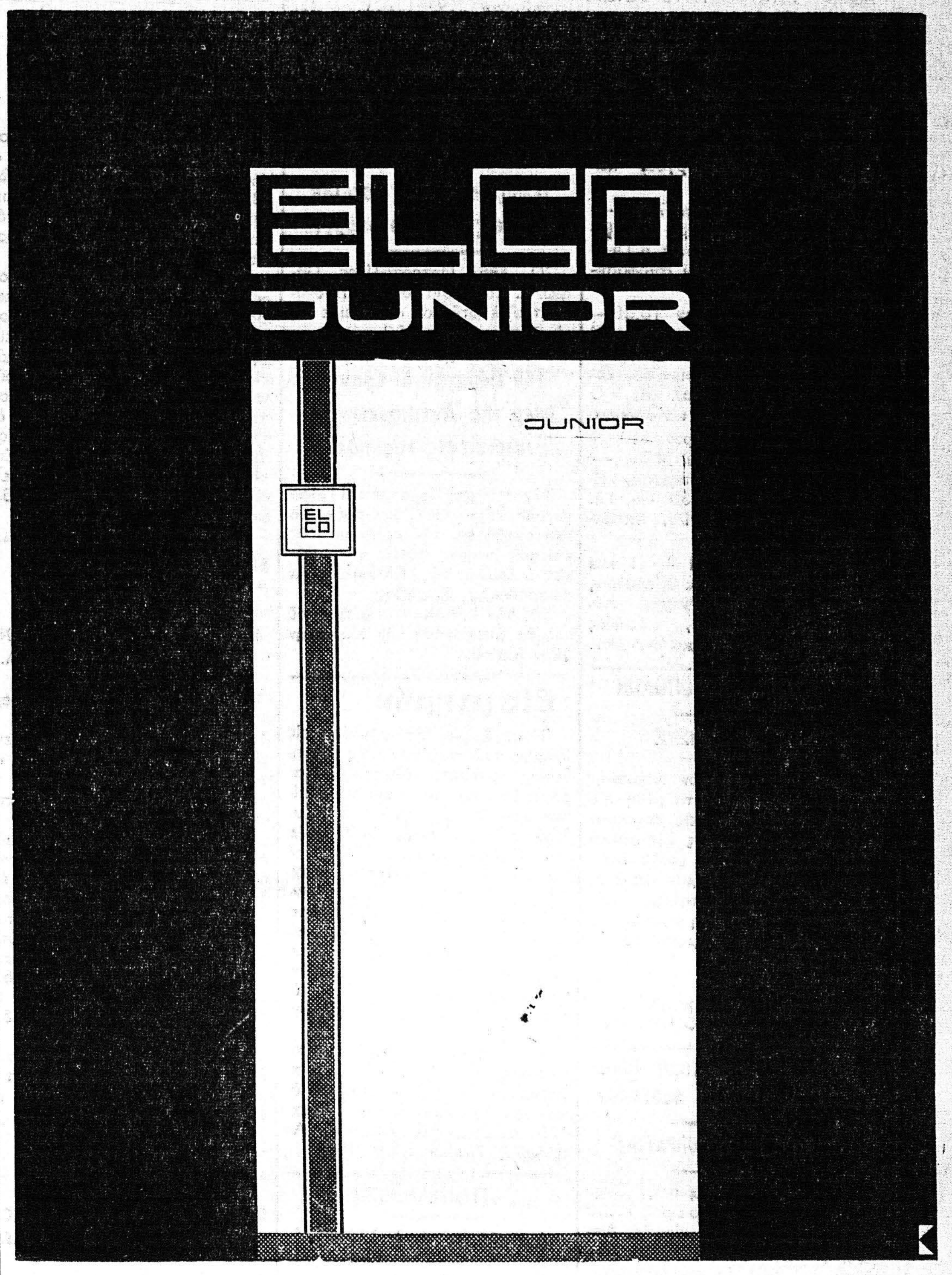

Η ELCO ΚΑΤΟΡΘΩΣΕ ΤΟ ΑΚΑΤΟΡΘΩΤΟ
σᾶς προσφέρει τώρα τὸ πολυτελέστερο καὶ στερεώτερο ψυγεῖο τῆς ἀγορᾶς στὴν φθηνότερη τιμή. Τὸ νέο ψυγεῖο ELCO JUNIOR, εἰδικὰ μελετημένο γιὰ τὶς ἀνάγκες σας, ἔχει αὐτόματη ἀπόψυξη, πλαστικὸ θάλαμο, ἄριστη διαρρύθμιση χώρου καὶ τὴν χαμηλότερη τιμή.
ELCO JUNIOR 6, 7, 9 ΚΥΒ. ΠΟΔΩΝ ΑΠΟ 5.645 ΔΡΧ.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
Α. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 50, ΤΗΛΕΦ. 39-00 ΚΑΙ 70-329

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ
ΡΟΛΛΑ ΠΑΡΑΘΥΡΩΝ
ΚΟΥΠΑΣΤΑΙ
ΡΥΘΜΟΣ
ΕΡΜΟΥ 48
ΤΗΛ. 37-84
Τ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Cordoba
καὶ λευκὸ χρῶμα.
Κόρντομπα μὲ Λανολίνη
καὶ τὸ παληὸ παπούτσι
γυαλίζει σὰν λουστρίνι.